

Josephus de Goey

Josephus Wilhelmus de Goey is geboren 18 maart 1910 in Batavia, NOI. Hij was de zoon van Theodorus Joannes de Goey en Dorothea Hendrika Mesker. Hij kwam uit een katholiek gezin met negen kinderen.

Hij trouwde op 16 november 1938 in Delft met Matthea Antoinette Maria Schiphorst. Hij verhuisde na zijn huwelijk naar Soerabaja, NOI en ging werken als leraar lichamelijke opvoeding aan het Lyceum.

Hij was lid van de Oud Padvinders Vereniging.

收容所 Camp	泰 IV 23430	番 No. 號	泰 IV 23430
姓名 Name	Goey, J.W. de	生年月日 Date of Birth	1910 - 3 - 18
國籍 Nationality	蘭	所屬部隊 Unit	NO-19110 A.I. Mob. St. Malang.
階級身分 Rank	Mil. verzorg. Art. Sis. Odt.	捕獲年月日 Date of Capture	昭和17年3月10日
捕獲場所 Place of Capture	爪哇	父ノ名 Father's Name	Dorothen.
本籍地 Place of Origin	Java, Batavia-5.	母ノ名 Mother's Name	
通報先 Destination of Report	Mevr. H.A.M. de Goey- Tijkoruiweg 7 Malang.	職業 Occupation	Leeraar Lich Opvoed. Soerabaja. 法律顧問
		特記事項 Remark	P 79729

補遺欄 Other Informations
昭和19年 月 日 森澤康收容所泰IV全所へ移管又
昭和20年 月 日 森澤康收容所泰IV全所へ移管又

Tijdens de mobilisatie was hij wachtmeester 1^e klas bij de Artillerie in Malang. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd op Java. Op 29 januari 1943 kwam hij aan in Thailand waar hij moest werken aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later

voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij kwam terecht in kamp Chungkai. Kamp Chungkai lag 57 km van Non Pladuk, aan de samenvloeiing van de twee grote rivieren, de Mae Khlaung en de Khwae Noi. Hier werd gewerkt aan twee bruggen over de rivier de Kwai. Het kamp werd later een groot hospitaalkamp met heel veel zieken, die terugkwamen van de hoger gelegen werkkampen langs de spoorlijn. Het was tevens een doorgangskamp voor mannen, die op weg waren naar de hoger gelegen werkkampen. Chungkai werd geopend in november 1942 en bleef in bedrijf tot het in juni 1945 werd gesloten. Tijdens zijn krijgsgevangenschap was hij daar aanwezig bij de oprichting van de Kapitein Servaes Stam op 2 december 1943. Veel scouts uit Java vonden elkaar daar weer. Deze stam heeft bestaan tot mei 1944.

Josephus zat tijdens de bevrijding in Bangkok, Thailand.

Hij is overleden in Gouda op 3 augustus 1992 en werd begraven op de katholieke begraafplaats in Gouda.

Meer informatie

[Registratie Theodorus Joannes de Goeij & Dorothea Hendrika Mesker & Wilhelmina Maria Catharina Marij de Goeij & Josephus Wilhelmus de Goeij & Maria de Goeij & Johanna de Goeij & Adriana Joanna Hermine de Goeij & Theodora Joanna de Goeij & Hendrikus Theodorus de Goeij & Theodora Johanna de Goeij & Hendrikus Theodorus de Goeij \(in het jaar 1908-1939\) te Delft » Open Archieven](#)

[Huwelijk Josephus Wilhelmus de Goeij & Theodorus Joannes de Goeij & Dorothea Hendrika Mesker & Matthea Antoinette Maria Schiphorst & Franciscus Xaverius Maria Schiphorst & Maria Meyer op 16 november 1938 te Delft » Open Archieven](#)

[Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvindere opgericht 2 Dec'43 Chungkai Thailand' - Het Geheugen \(delpher.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Goey | Nationaal Archief](#)

[Registration Josephus Wilhelmus Goey \(in the year 1942-1996\) » Open Archives \(openarchieven.nl\)](#)

[Graftombe.nl - Informatie over Josephus Wilhelmus Goey de](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg \(quasarbooks.com\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

